

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 201 — nr 71 z dnia 25 maja 1970 r. w sprawie tworzenia i organizacji specjalistycznych laboratoriów środowiskowych 405

ZARZĄDZENIA:

- 202 — nr 65 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1970 r. w sprawie pozbawienia drogi państwowej Bogatynia — Rybarzowice — Sieniąwka jej dotychczasowego charakteru i zaliczenia do kategorii dróg lokalnych 406
- 203 — Ministra Finansów z dnia 24 lipca 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie przypadków uprawniających do zwiększania funduszu płac bez zgody Ministra Finansów 406
- 204 — Ministra Finansów z dnia 30 lipca 1970 r. w sprawie zezwolenia na zawieranie i płatnicze wykonywanie umów przewozu osób na trasach zagranicznych 407
- 205 — 211 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15 lipca 1970 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 408 — 412
- 212 — Ministrów Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Obrony Narodowej oraz Rolnictwa z dnia 28 lipca 1970 r. uchylające zarządzenie w sprawie skierowania na praktykę studentów wyższych szkół rolniczych po ukończeniu przez nich wojskowego szkolenia studentów i otrzymaniu tytułu podchorążego rezerwy 413
- 213 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 30 lipca 1970 r. w sprawie wytycznych dotyczących zasad organizacji specjalistycznych laboratoriów środowiskowych 413
- 214 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 18 lipca 1970 r. w sprawie szczegółowego zakresu Narodowego Spisu Powszechnego 1970 r. 414

201

UCHWAŁA Nr 71 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 maja 1970 r.

w sprawie tworzenia i organizacji specjalistycznych laboratoriów środowiskowych.

W celu stworzenia warunków sprzyjających optymalnemu wykorzystywaniu aparatury naukowo-badawczej oraz wyeliminowania zbędnego importu aparatury Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Specjalistyczne laboratoria środowiskowe, zwane dalej „laboratoriami specjalistycznymi”, mogą być tworzone jako wyodrębnione jednostki organizacyjne przy instytutach naukowo-badawczych, placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk, szkołach wyższych oraz innych jednostkach zaplecza naukowo-badawczego bądź jako wyodrębnione komórki organizacyjne tych jednostek, zwanych dalej „placówkami naukowymi”.

§ 2. 1. Do zakresu działania laboratoriów specjalistycznych należy — na zlecenie zainteresowanych placówek naukowych, a w szczególności placówek, które mają udział w wyposażeniu laboratorium specjalistycznego:

- 1) wykonywanie pomiarów w zakresie metod badawczych stosowanych przez laboratorium specjalistyczne,
- 2) interpretacja oraz opracowanie wyników pomiarów zgodnie z programem uzgodnionym z użytkownikiem,
- 3) prowadzenie badań nad nowoczesnymi metodami i środkami pomiarów,
- 4) prowadzenie akcji szkoleniowej i upowszechnianie w zakresie metod badawczych i pomiarów stosowanych przez laboratorium specjalistyczne,
- 5) organizacja i przeprowadzanie stażów naukowych mających na celu kształcenie specjalistów w zakresie nowoczesnych metod instrumentalnej techniki laboratoryjnej.

2. W zakresie określonym w ust. 1 laboratoria specjalistyczne, bez względu na przynależność resortową, prowadzą działalność dla potrzeb placówek naukowych resortów: oświaty i szkolnictwa wyższego, obrony narodowej, zdrowia i opieki społecznej oraz resortów gospodarczych, Polskiej Akademii Nauk i urzędów centralnych — w okręgach ustalonych w zarządzeniu o ich powołaniu.

§ 3. 1. 1) Laboratoria specjalistyczne jako wyodrębnione jednostki organizacyjne tworzone są na podstawie zarządzenia ministra (Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, kierownika urzędu centralnego), wydanego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, Ministrem Finansów i z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki.

2) Laboratoria specjalistyczne jako wyodrębnione komórki organizacyjne tworzone są na podstawie porozumienia zainteresowanych ministrów w trybie obowiązujących przepisów. O utworzeniu laboratorium specjalistycznego należy zawiadomić Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.

2. Powołując laboratorium specjalistyczne należy określić jego nazwę, siedzibę, zakres i zasięg działalności.

3. Zainteresowani ministrowie zapewnią dla laboratorium specjalistycznego aparaturę naukowo-badawczą i kontrolno-pomiarową w zakresie ustalonym we wzajemnym porozumieniu zawartym z ministrem, w którego gestii znajduje się to laboratorium specjalistyczne, bądź w formie nieodpłatnego przekazania posiadanej aparatury albo przez zakup jej z własnych środków.

4. Nakłady na budownictwo inwestycyjne związane z tworzeniem i rozbudową laboratorium specjalistycznego oraz na aparaturę naukowo-badawczą posiadającą charakter

środków trwałych mogą być realizowane jako inwestycje wspólne z udziałem zainteresowanych resortów objętych porozumieniem.

5. Nakłady na aparaturę naukowo-badawczą mogą być zwiększane z rezerwy Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki na wniosek ministra (Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, kierownika urzędu centralnego), w którego gestii znajduje się laboratorium specjalistyczne.

§ 4. Wyboru placówki naukowej, w której będzie powołane laboratorium specjalistyczne, należy dokonać na podstawie opinii zainteresowanych placówek naukowych z okręgu, dla którego ma być ono powołane, przy uwzględnieniu w szczególności:

- 1) możliwości lokalowych pozwalających na zainstalowanie odpowiednich urządzeń oraz aparatury badawczej i kontrolno-pomiarowej,
- 2) oceny aktualnego potencjału badawczego i technicznego placówki naukowej,
- 3) dotychczasowego współdziałania z innymi placówkami naukowymi i zakładami przemysłowymi danego okręgu,
- 4) analizy wielkości nakładów niezbędnych na kompletne wyposażenie aparaturowe związane z przyjętym profilem specjalizacji laboratorium specjalistycznego.

§ 5. 1. Wytyczne dotyczące zasad organizacji laboratoriów specjalistycznych ustali Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki.

2. Szczegółowy zakres działania laboratorium specjalistycznego określa statut (bądź regulamin, jeśli chodzi o wyodrębnioną komórkę organizacyjną) nadany przez ministra (Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, kierownika urzędu centralnego), w którego gestii znajduje się laboratorium specjalistyczne.

3. Szczegółową organizację laboratorium specjalistycznego ustala jego kierownik w porozumieniu z dyrektorem placówki naukowej, w której zostało ono powołane.

§ 6. Laboratoria specjalistyczne, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, prowadzą gospodarkę finansową na zasadach obowiązujących jednostki badawcze, a laboratoria specjalistyczne, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 — na zasadach ustalonych dla jednostki, w której działają.

§ 7. 1. Wykonywanie pomiarów na aparaturze naukowo-badawczej i wszelkie usługi związane z wykorzystaniem tej aparatury będą odpłatne.

2. Ceny za usługi, o których mowa w ust. 1, ustalają właściwi ministrowie (Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk, kierownicy urzędów centralnych) zgodnie z przepisami uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen na usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski Nr 26, poz. 123). Ustalone ceny powinny między innymi uwzględniać koszty amortyzacji aparatury naukowo-badawczej.

§ 8. Laboratoria specjalistyczne korzystają z usług i współdziałają z Centralnym Ośrodkiem Aparatury Naukowo-Badawczej, podległym Zjednoczeniu Przemysłu Automatyki i Aparatury Pomiarowej MERA, zgodnie z zakresem jego działania.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Ministrowi Finansów, Sekretarzowi Naukowemu Polskiej Akademii Nauk oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

202

ZARZĄDZENIE Nr 65 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lipca 1970 r.

w sprawie pozbawienia drogi państwowej Bogatynia — Rybarzowice — Sieniawka jej dotychczasowego charakteru i zaliczenia do kategorii dróg lokalnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pozbawia się charakteru drogi państwowej drogą państwową Bogatynia — Rybarzowice — Sieniawka na obszarze województwa wrocławskiego w powiecie zgorzeleckim.

2. Stosownie do art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90) droga określona w ust. 1 staje się drogą lokalną.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

203

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 lipca 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przypadków uprawniających do zwiększania funduszu plac bez zgody Ministra Finansów.

Na podstawie § 6 ust. 2 uchwały nr 260 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem plac w jednostkach i zakładach budżetowych oraz w organizacjach społecznych (Monitor Polski Nr 66, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 1 do uchwały nr 260 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem plac w jednostkach i zakładach budżetowych oraz w organizacjach społecznych (Monitor Polski Nr 66, poz. 318) w ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie: